

ETS 024

VÄLJAANDMISE EUROOPA KONVENTSIOON

Koostatud 13. detsembril 1957. a. Pariisis

Käesolevale alla kirjutanud Euroopa Nõukogu liikmete valitsused, arvestades Euroopa Nõukogu eesmärki saavutada oma liikmete suurem ühtsus; arvestades, et selle eesmärgi võib saavutada kokkulepete sõlmimisega ja ühise tegevusega õiguslikes küsimustes; arvestades, et väljaandmise ühiste reeglite vastuvõtmine hõlbustab tõenäoliselt sellist ühtlustamist, on kokku leppinud alljärgnevas:

Artikkel 1. Väljaandmise kohustus

Kooskõlas käesoleva konventsiooni sätete ja tingimustega kohustuvad lepingupooled üksteisele välja andma isikud, kelle suhtes on taotleva poole pädevad asutused algatanud kriminaalmenetluse kuriteo tõttu või kes on nimetatud asutuste poolt tagaotsitavad kohtuotsuse või kinnipidamiskorralduse täideviimiseks.

Artikkel 2. Kuriteod, mis toovad kaasa väljaandmise

1. Väljaandmine toimub selliste kuritegude puhul, mis nii taotleva kui taotluse saanud riigi seaduste järgi on karistatavad vabadusekaotusega või kinnipidamiskorralduse alusel vähemalt üheaastase kinnipidamise või veel raskema karistusega. Kui taotleva poole territooriumil on langetatud süüdimõistev otsus ja on määratud vanglakaristus, peab karistuse kestus olema vähemalt neli kuud.
2. Kui väljaandmise taotlus hõlmab mitmeid erinevaid kuritegusid, millest igaüks on karistatav taotleva ja taotluse saanud poole seaduste järgi vabadusekaotusega või kinnipidamiskorralduse alusel, kuid millest mõned ei vasta tingimustele, mis puudutavad määratava karistuse suurust, on taotluse saanud poolel õigus rahuldada väljaandmistaotlus ka viimatinimetatud kuritegude osas.
3. Iga lepingupool, kelle seadus ei luba väljaandmist käesoleva artikli lõikes 1 viidatud kuritegude puhul, võib nende kuritegude osas käesolevat konventsiooni mitte rakendada.
4. Iga lepingupool, kes soovib käesoleva artikli lõikes 3 antud õigust kasutada, annab oma ratifitseerimis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel Euroopa Nõukogu peasekretärile kas kuritegude nimekirja, mille puhul väljaandmine on lubatud, või nimekirja nendest, mille puhul see on välistatud, ja samas viitab ka seadusesätetele, mis lubavad või välistavad väljaandmise. Nõukogu peasekretär edastab need nimekirjad teistele allakirjutanutele.
5. Kui lepingupool seadusega välistatakse hiljem väljaandmine teiste kuritegude puhul, teatab see pool sellest peasekretärile. Peasekretär informeerib teisi allakirjutanuid. Selline teade ei jõustu enne, kui kolme kuu möödumisel teate kättesaamise kuupäevast peasekretäri poolt.
6. Iga lepingupool, kes soovib käesoleva artikli lõigetes 4 või 5 antud õigust kasutada, võib rakendada käesolevat konventsiooni kuritegude suhtes, mis on sellest välja arvatud. Ta informeerib nõukogu peasekretäri sellistest muudatustest ja peasekretär informeerib teisi allakirjutanuid.
7. Iga pool võib rakendada vastastikkust mis tahes kuriteo osas, mille suhtes konventsiooni käesoleva artikli alusel ei rakendata.

Artikkel 3. Poliitilised kuriteod

1. Väljaandmist ei toimu, kui taotluse saanud pool peab kuritegu, mille suhtes seda taotletakse, poliitiliseks kuriteoks või poliitilise kuriteoga seotud kuriteoks.
2. Sama reeglit kohaldatakse, kui taotluse saanud poolel on oluline alus uskuda, et tavalise kuriteo puhul taotletakse väljaandmist selleks, et isikut süüdistada või karistada tema rassi, rahvuse, usuliste või poliitiliste tõekspidamiste pärast, või kui selle isiku seisund võib halveneda mõnel eeltoodud põhjusel.
3. Riigipealt või tema perekonnaliikmelt elu võtmist või katset seda teha ei peeta käesolevas konventsioonis poliitiliseks kuriteoks.
4. Käesolev artikkel ei mõjuta mingeid lepingupoolte võetud ega võetavaid kohustusi seoses mis tahes teise rahvusvahelise mitmepoolse konventsiooniga.

Artikkel 4. Sõjaväelised kuriteod

Käesolevat konventsiooni ei kohaldata väljaandmisel sõjaväeliste kuritegude puhul, mis ei ole kuriteod tavalise kriminaalõiguse järgi.

Artikkel 5. Rahanduskuriteod

Väljaandmine käesoleva konventsiooni sätete alusel maksude, lõivude, tollimaksude ja rahavahetustehingutega seotud kuritegude eest toimub vaid siis, kui lepingupooled on sellise kuriteo või kuriteoliigi suhtes nii otsustanud.

Artikkel 6. Kodanike väljaandmine

1. (a) Lepingupoolel on õigus keelduda oma kodanike väljaandmisest.
(b) Iga lepingupool võib allakirjutamisel või ratifitseerimis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel määratleda mõiste "kodanik" käesoleva konventsiooni tähenduses.
(c) Kodakondsust määratletakse väljaandmisotsuse tegemise aja järgi. Kui taotletav isik on tunnistanud taotluse saanud poole kodanikuks aja jooksul, mis jääb otsuse ja väljaandmise vahele, võib taotluse saanud pool rakendada käesoleva artikli punkti a.
2. Kui taotluse saanud pool ei anna oma kodanikku välja, siis taotleva poole palvel esitab ta asja oma pädevale asutusele, et vajadusel alustada menetlust. Selleks antakse toimik, informatsioon ja kuriteo seotud asitõendid tasuta üle artikli 12 lõikes 1 ettenähtud moel. Taotlevat poolt informeeritakse tema taotluse tulemustest.

Artikkel 7. Kuriteo toimepanemise koht

1. Taotluse saanud pool võib keelduda isikut välja andmast kuriteo eest, mis tema seaduste järgi on täielikult või osaliselt toime pandud tema territooriumil või kohas, mida peetakse tema territooriumiks.
2. Kui kuritegu, millega seoses väljaandmist taotletakse, on toime pandud väljaspool taotleva poole territooriumi, võib väljaandmisest keelduda ainult siis, kui taotluse saanud poole seadus ei luba menetleda sama kategooria kuritegu, kui see on toime pandud väljaspool viimati nimetatud poole territooriumi, või ei luba väljaandmist selle kuriteo eest.

Artikkel 8. Pooleliolev menetlus samade kuritegude eest

Taotluse saanud pool võib keelduda isiku väljaandmisest, kui selle poole pädevad asutused teostavad tema suhtes kohtumenetlust kuriteo või kuritegude eest, millega seoses väljaandmist taotletakse.

Artikkel 9. Non bis in idem

Väljaandmist ei toimu, kui taotluse saanud poole pädevad asutused on teinud lõpliku kohtuotsuse taotletava isiku suhtes kuriteo või kuritegude eest, millega seoses väljaandmist taotletakse. Väljaandmisest võib keelduda, kui taotluse saanud poole pädevad asutused on otsustanud samas kuriteos või kuritegudes kohtumenetlust mitte algatada või see lõpetada.

Artikkel 10. Aegumine

Väljaandmist ei toimu, kui isiku suhtes ei saa taotleva või taotluse saanud riigi seaduse järgi menetlust algatada või karistust täide viia aegumise tõttu.

Artikkel 11. Kõrgeim karistusmäär

Kui õiguserikkumine, millega seoses taotletakse väljaandmist, on taotleva poole seaduse järgi karistatav surmanuhtlusega, ja kui taotluse saanud poole seadus ei näe sellise kuriteo eest ette surmanuhtlust või ei viida seda tavaliselt täide, võib väljaandmisest keelduda, välja arvatud juhul, kui taotlev pool tagab taotluse saanud poole arvates piisava kindlusega, et surmanuhtlust täide ei viida.

Artikkel 12. Taotlus ja lisatavad dokumendid

1. Taotlus on kirjalik ja edastatakse diplomaatiliste kanalite kaudu. Muul moel võib taotluse edastamise korraldada kahe või enama poole vahelisel otsesel kokkuleppel.
2. Taotlusele lisatakse:
(a) vastavalt taotleva riigi seaduses kehtestatud protseduurile tehtud süüdimõistva otsuse või koheselt kohaldatava kinnipidamiskorralduse või muu sama sisuga korralduse originaal või tõestatud koopia;

(b) info kuritegude kohta, millega seoses väljaandmist nõutakse. Nende toimepanemise aeg ja koht, õiguslik määratlus ja viited asjasse puutuvatele õigusnormidele tehakse võimalikult täpselt; ja

(c) asjasse puutuvate aktide koopia või, kui see pole võimalik, siis info kohaldatava seaduse kohta ning väljanõutava isiku võimalikult täpne kirjeldus koos informatsiooniga, mis aitab tuvastada tema isikut ja kodakondsust.

Artikkel 13. Lisainfo

Kui taotleva poole edastatud informatsioon on taotluse saanud poole arvates ebapiisav otsuse tegemiseks vastavalt käesolevale konventsioonile, nõuab viimati nimetatud pool vajalikku lisainfot ja võib määrata selleks tähtaja.

Artikkel 14. Erikohustuse reegel

1. Väljaantud isiku vastu ei algatata kohtuprotsessi, teda ei karistata kohtulikult ega peeta kinni kohtuotsuse või kinnipidamiskorralduse täideviimiseks enne väljaandmist toime pandud kuriteo eest, välja arvatud selle eest, millega seoses ta on välja antud. Tema isiklikku vabadust võib piirata ainult järgmistel juhtudel:

(a) isiku välja andnud poole nõusolekul. Taotlus nõusoleku saamiseks esitatakse koos artiklis 12 nimetatud dokumentide ja kõigi seadusekohaselt protokollitud avaldustega, mille väljaantud isik on teinud seoses selle kuriteoga. Nõusolek antakse, kui kuritegu, millega seoses seda taotletakse, tooks vastavalt käesoleva konventsiooni sätetele kaasa väljaandmise;

(b) kui sellel isikul on olnud võimalus lahkuda selle poole territooriumilt, kellele ta on välja antud, kuid ta pole seda teinud 45 päeva jooksul oma lõplikust vabastamisest või on pärast lahkumist sinna tagasi pöördunud.

2. Taotlev pool võib siiski võtta vajalikke meetmeid, et isik oma territooriumilt välja saata, või aegumise vältimiseks vajalikke meetmeid oma seaduse järgi, sh. tagaselja kohtumenetlus.

3. Kui süüks pandava kuriteo kirjeldust menetluse käigus muudetakse, võib väljaantud isiku suhtes menetluse algatada või karistuse mõista vaid siis, kui kuriteo uue kirjelduse põhilised koostisosad teevad selle väljaandmist kaasa toovaks kuriteoks.

Artikkel 15. Väljaandmine kolmandasse riiki

Välja arvatud artikli 14 lõike 1 punktis b toodud juhud, ei anna taotlev pool ilma taotluse saanud poole nõusolekuta talle välja antud isikut välja muule poolele või kolmandale riigile, kes otsivad seda isikut taga kuritegude eest, mis on toime pandud enne tema väljaandmist. Taotluse saanud pool võib nõuda artikli 12 lõikes 2 nimetatud dokumentide esitamist.

Artikkel 16. Eelvangistus

1. Taotleva poole pädevad asutused võivad edasilükkamatutel asjaoludel taotleda otsitava isiku eelvangistamist. Taotluse saanud poole pädev asutus otsustab asja vastavalt oma riigi seadusele.

2. Eelvangistuse taotluses teatatakse, et üks artikli 12 lõike 2 punktis a mainitud dokumentidest on olemas ja et kavatakse esitada väljaandmistootlus. Samuti teatatakse selles, millise kuriteoga seoses väljaandmist taotletakse ja millal ning kus see kuritegu toime pandi; ning samuti tuuakse selles otsitava isiku võimalikult täpne kirjeldus.

3. Eelvangistuse taotlus saadetakse taotluse saava poole pädevale asutusele kas diplomaatiliste kanalite kaudu, otse posti või telegraafi teel, läbi Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (Interpol) või muul kirjalikku tõendamist võimaldaval või taotluse saanud poole poolt tunnustatud viisil. Taotlevat asustust informeeritakse viivitamatult taotluse tulemustest.

4. Eelvangistus võidakse lõpetada, kui 18 päeva jooksul pärast kinnipidamist pole taotluse saanud poolele esitatud väljaandmistootlust ega artiklis 12 nimetatud dokumente. Mingil juhul ei tohi kinnipidamine ületada 40 päeva alates kinnipidamise päevast. Ajutiselt võib isiku alati vabastada, kuid taotluse saanud pool võtab tarvitusele meetmed, mida ta peab vajalikuks, et vältida otsitava isiku põgenemist.

5. Vabastamine ei takista uut kinnipidamist ja väljaandmist, kui väljaandmistootlus saadakse hiljem.

Artikkel 17. Taotluste kollisioon

Kui väljaandmist taotleb samaaegselt mitu riiki kas seoses sama kuriteoga või erinevate kuritegudega, teeb otsuse taotluse saanud pool, arvestades kõiki asjaolusid, eriti kuritegude raskust ja toimepanemise kohta, taotluste kuupäevi, otsitava isiku kodakondsust ja teisele riigile pärastise väljaandmise võimalikkust.

Artikkel 18. Väljaantava isiku üleandmine

1. Taotluse saanud pool informeerib taotlevat poolt oma otsusest väljaandmise kohta artikli 12 lõikes 1 ettenähtud korras.
2. Täieliku või osalise keeldumise korral esitatakse põhjendused.
3. Taotluse rahuldamise korral informeeritakse taotlevat poolt üleandmise kohast ja kuupäevast ning perioodist, mille jooksul isikut on väljaandmiseks vahi all peetud.
4. Vastavalt käesoleva artikli lõike 5 sätetele võidakse isik, kes pole üle võetud määratud kuupäevaks, vabastada 15 päeva möödumisel, ja igal juhul vabastatakse 30 päeva möödumisel. Taotluse saanud pool võib keelduda tema väljaandmisest seoses sama kuriteoga.
5. Kui poolest sõltumatutel asjaoludel pole tal võimalik isikut üle anda või üle võtta, siis teatab ta sellest teisele poolele. Kaks poolt lepivad kokku uue väljaandmise kuupäeva ning kohaldatakse käesoleva artikli lõike 4 sätteid.

Artikkel 19. Edasilükatud või tingimuslik väljaandmine

1. Taotluse saanud pool võib pärast väljaandmise otsuse tegemist isiku väljaandmist edasi lükata, et teostada menetlust taotletud isiku suhtes; või kui isik on juba süüdi mõistetud, siis karistuse kandmiseks selle poole territooriumil muu kuriteo eest kui see, millega seoses taotletakse väljaandmist.
2. Vastavalt pooltevahelise kokkuleppe tingimustele võib taotluse saanud pool väljaandmise edasilükkamise asemel isiku taotlevale poolele ajutiselt välja anda.

Artikkel 20. Vara üleandmine

1. Taotluse saanud pool, oma seadusega määratud ulatuses, arestib ja annab taotleva poole palvel üle vara:
 - (a) mis võib olla vajalik tõendusmaterjalina; või
 - (b) mis on omandatud kuriteo läbi ja mis vahi alla võtmise ajal on nõutava isiku valduses või leitakse hiljem.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud vara antakse üle ka siis, kui kokkulepitud väljaandmine jääb ära seoses isiku surma või põgenemisega.
3. Kui nimetatud vara tuleb arestida või konfiskeerida taotluse saanud riigi territooriumil, võib viimane poolelioleva kriminaalmenetluse tõttu vara ajutiselt kinni pidada või anda see üle tingimusel, et see tagastatakse.
4. Taotluse saanud poole või kolmandate poolte omandatud õigused nimetatud varale säilivad. Nende õiguste olemasolu korral tagastatakse vara taotluse saanud poolele esimesel võimalusel pärast kohut tasuta.

Artikkel 21. Transiit

1. Transiiti läbi lepingupoole territooriumi võimaldatakse taotluse esitamisel artikli 12 lõikes 1 määratud viisil, tingimusel, et riik, kellelt transiiti palutakse, ei pea kõnealust kuritegu poliitiliseks ega sõjaväeliseks kuriteoks vastavalt käesoleva konventsiooni artiklitele 3 ja 4.
2. Oma kodaniku puhul artikli 6 tähenduses võib riik transiidist keelduda.
3. Kooskõlas käesoleva artikli lõike 4 sätetega on vajalik esitada artikli 12 lõikes 2 nimetatud dokumendid.
4. Ohutranspordi kasutamisel kehtivad järgmised sätted:
 - (a) kui ei kavatseta maanduda, teatab taotlev pool sellest poolele, kelle territooriumist üle lennatakse, ja kinnitab, et üks artikli 12 lõike 2 punktis a nimetatud dokumentidest on olemas. Ettekavatsemata maandumise korral on sellisel teatel eelvangistuse taotluse jõud vastavalt artiklile 16 ja taotlev pool peab esitama ametliku transiiditaotluse;
 - (b) kui kavatsetakse maanduda, esitab taotlev pool ametliku transiiditaotluse.
5. Pool võib siiski kas allakirjutamisel või ratifitseerimisdokumendi deponeerimisel või käesoleva konventsiooniga ühinemisel deklareerida, et ta lubab isiku transiiti vaid mõne või kõigi niisuguste tingimuste täitmisel, mil ta lubab väljaandmist. Sellisel juhul võib rakendada vastastikkust.

6. Väljaantava isiku transiiti ei teostata läbi ühegi territooriumi, mille kohta on alust arvata, et isiku elu või vabadus võib olla hädaohus tema rassi, usu, kodakondsuse või poliitiliste vaadete tõttu.

Artikkel 22. Protseduur

Kui käesolev konventsioon ei näe ette teisiti, lähtutakse väljaandmisel ja eelvangistusel taotluse saanud riigi seadusest.

Artikkel 23. Kasutatav keel

Dokumendid esitatakse taotleva või taotluse saanud poole keeles. Pool, kellele taotlus esitatakse, võib nõuda tõlget ühte Euroopa Nõukogu ametlikku keelde omal valikul.

Artikkel 24. Kulud

1. Taotluse saanud pool kannab kulud, mis tema territooriumil väljaandmisega kaasnevad.
2. Taotlev pool kannab kulud seoses transiidiga läbi selle poole territooriumi, kellelt transiiti taotleti.
3. Kui väljaandmine toimub taotluse saanud riigi asumaalt, siis reisikulud selle territooriumi ja taotleva poole emamaa vahel kannab viimane. Sama kehtib ka võimalike reisikulude kohta taotluse saanud poole asumaa ja emamaa vahel.

Artikkel 25. Kinnipidamiskorralduse mõiste

Käesolevas konventsioonis tähendab mõiste "kinnipidamiskorraldus" mis tahes korraldust, millega määratakse vabaduskaotus ja mille kriminaalkohus on teinud lisaks vanglakaristusele või selle asemel.

Artikkel 26. Reservatsioonid

1. Iga lepingupool võib käesolevale konventsioonile allakirjutamisel või ratifitseerimis- või ühinemisdokumendi deponeerimisel teha reservatsioone konventsiooni mis tahes sätte või sätete suhtes.
2. Reservatsiooni teinud lepingupool võtab selle niipea tagasi, kui asjaolud seda lubavad. Tagasivõtmine toimub vastava teate edastamisega Euroopa Nõukogu peasekretärile.
3. Lepingupool, kes on konventsiooni sätte suhtes teinud reservatsiooni, võib teiselt poolt nõuda nimetatud sätte rakendamist vaid samas ulatuses, kui ta ise seda sätet tunnustab.

Artikkel 27. Territoriaalne kehtivus

1. Käesolev konventsioon kehtib lepingupoolte emamaa-territooriumidel.
2. Prantsusmaa puhul kohaldatakse seda ka Alpeeria ja ülemere departemangude suhtes ning Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendatud Kuningriigi puhul Kanalisaarte ja Mani saare suhtes.
3. Saksa Föderatiivne Vabariik võib Euroopa Nõukogu peasekretärile saadetava teadaandega laiendada käesoleva konventsiooni kehtivust ka Berliini liidumaale.
5. Kahe või enama lepingupoolte kokkuleppe ja vastavalt sellise kokkuleppe tingimustele võib käesoleva konventsiooni kehtivust laiendada igale territooriumile, mille rahvusvaheliste suhete eest mõni sellistest pooltest on vastutav, välja arvatud käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 nimetatud poolte territooriumid.

Artikkel 28. Käesoleva konventsiooni ja kahepoolsete kokkulepete suhe

1. Riikides, kus käesolev konventsioon kehtib, on ta ülimuslik kõigi poolte vahel sõlmitud väljaandmist käsitlevate kahepoolsete lepingute, konventsioonide või kokkulepete suhtes.
2. Lepingupooled võivad sõlmida omavahel kahe- või mitmepoolseid kokkuleppeid ainult käesoleva konventsiooni sätete täiendamiseks või selle põhimõtete rakendamise soodustamiseks.
3. Kui väljaandmine kahe või enama lepingupoolte vahel toimub ühtse õiguse alusel, on pooltel vabadus reguleerida oma vastastikuseid suhteid väljaandmise osas üksnes vastavalt sellele süsteemile, käesoleva konventsiooni sätetest olenemata. Sama printsiip kehtib ka kahe või enama lepingupoolte vahel, kellest igaühel on seadusandlikud aktid, mis reguleerivad teise poole või poolte territooriumil välja antud vahistamiskäsu täitmist oma territooriumil. Lepingupooled, kes välistavad või võivad tulevikus välistada käesoleva konventsiooni kohaldamise omavahelistes suhetes vastavalt käesolevale lõikele, teatavad sellest Euroopa Nõukogu peasekretärile. Peasekretär informeerib teisi lepingupooli kõikidest teadetest, mis on saadud vastavalt käesolevale lõikele.

Artikkel 29. Allakirjutamine, ratifitseerimine ja jõustumine

1. Käesolev konventsioon on allakirjutamiseks avatud Euroopa Nõukogu liikmetele. See ratifitseeritakse. Ratifitseerimisdokumendid deponeeritakse Nõukogu peasekretäri juures.
2. Käesolev konventsioon jõustub 90 päeva möödumisel kolmanda ratifitseerimisdokumendi deponeerimise kuupäevast.
3. Allakirjutanu suhtes, kes ratifitseerib konventsiooni hiljem, jõustub konventsioon 90 päeva möödumisel ratifitseerimisdokumendi deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 30. Ühinemine

1. Euroopa Nõukogu Ministrite Komitee võib kutsuda nõukogu liikmeks mitteolevaid riike käesoleva konventsiooniga ühinema tingimusel, et sellist kutset sisaldav resolutsioon saab konventsiooni ratifitseerinud liikmete ühehäälsel nõusolekul.
2. Ühinemine toimub nõukogu peasekretäri juures ühinemisdokumendi deponeerimisega, mis jõustub 90 päeva möödumisel selle deponeerimise kuupäevast.

Artikkel 31. Denonsseerimine

Iga lepingupool võib käesoleva konventsiooni enda suhtes denonsseerida teadaandega Euroopa Nõukogu peasekretärile. Denonsseerimine jõustub kuue kuu möödumisel kuupäevast, mil nõukogu peasekretär sai sellise teadaande.

Artikkel 32. Teated

Euroopa Nõukogu peasekretär teatab nõukogu liikmetele ja käesoleva konventsiooniga ühinenud riikide valitsustele:

- (a) igast ratifitseerimis- või ühinemisdokumendi deponeerimisest;
- (b) käesoleva konventsiooni jõustumise kuupäeva;
- (c) igast deklaratsioonist, mis on tehtud vastavalt artikli 6 lõike 1 ja artikli 21 lõike 5 sätetele;
- (d) igast reservatsioonist, mis on tehtud vastavalt artikli 26 lõikele 1;
- (e) igast reservatsiooni tagasivõtmisest vastavalt artikli 26 lõikele 2;
- (f) igast denonsseerimise teatest, mis on saadud vastavalt artikli 31 sätetele, ja sellise denonsseerimise jõustumise kuupäeva.

Ülaltoodu kinnituseks on allakirjutanud, olles selleks täielikult volitatud, kirjutanud alla käesolevale konventsioonile.

Koostatud 13. detsembril 1957 Pariisis inglise ja prantsuse keeles. Tekstid on võrdselt autentset, ühes eksemplaris ja deponeeritakse Euroopa Nõukogu arhiivi. Euroopa Nõukogu peasekretär edastab tõestatud koopiad allakirjutanud riikide valitsustele.